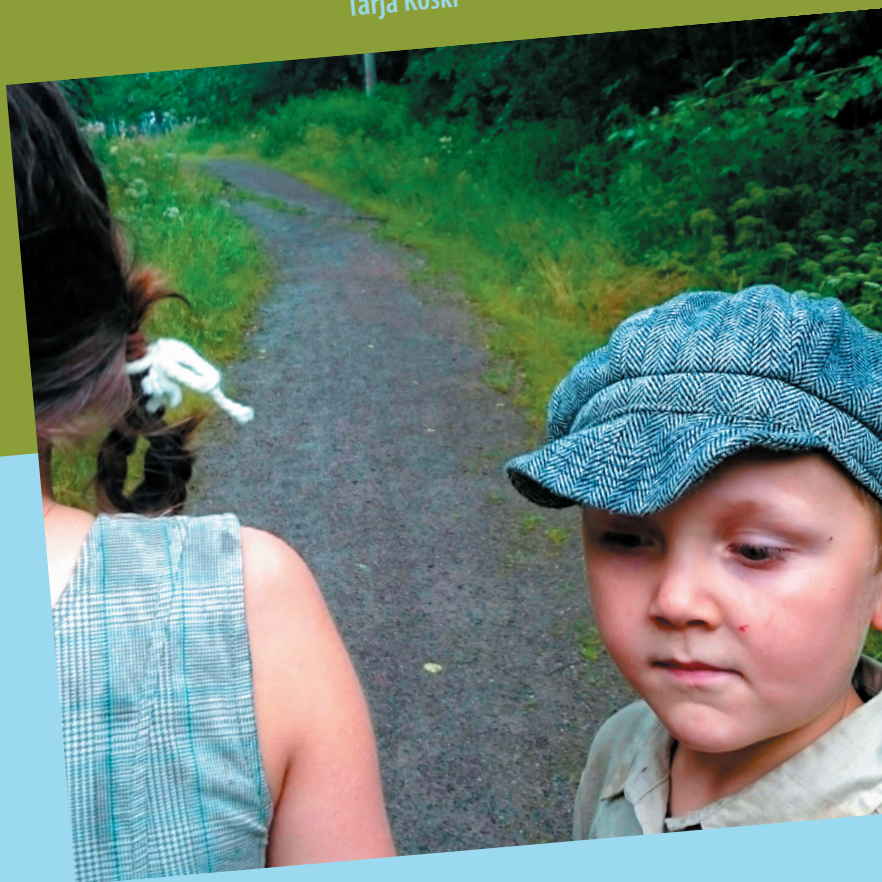

Aaku ja viiltävät valheet

Tarja Koski

Tarja Koski

Aaku

ja viiltävät valheet

Copyright © 2017 Tarja Koski

Kuvat & taitto: Tarja Koski

Julkaisija: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789523390256

Ensimmäinen painos.

Kaikki oikeudet pidätetään.

www.facebook.com/aakustory

Alkusanat

Aakun mukana pääset tutustumaan vanhaan aikaan keskelle kesäistä maaseutua! 10-vuotias Aaku Seilonen kokee sekä mukavia että vaikeita asioita ystäviensä kanssa. Joskus hyvätkin ystävät riitaantuvat, ja voi olla vaikea puhua totta. Maatilan elämään kuuluu tärkeitä pikkupojan askareita, jotka täytyy hoitaa – silloinkin, kun mieli on maassa.

Omistettu pienille pojille ja tytöille,
jotka etsivät totuutta,
sellaisille kuten R.K.

Sisällys

1. Rannalla 8
2. Töitä tiedossa 17
3. Nappulapoika 23
4. Erimielisyyksiä 35
5. Yölliset sudet 46
6. Kepulikonsteja 55
7. Valheen verkko kiristyy 68
8. Omatunto soimaa 76
9. Kaikki paikallaan 90
10. Sadonkorjuu 99
11. Lopussa kiitos seisoo 107

1. Rannalla

Rannalta kantautui iloinen ääni. Heinäkuun puolivälin kesähelteet olivat saapuneet, ja aurinko oli lämmittänyt järviveden lämpimäksi. Talviturkit oli heitetty jo monta viikkoa sitten. Lapset riensivät aina tilaisuuden tullen uimaan. Tänäänkin oli tultu rannalle heti päivän töiden jälkeen, eikä kotiin ollut vielä kiirettä.

Edes koivunlehti ei heilahtanut puussa, vain kevyt tuulahdus virkisti aika ajoin vedestä nousevien lasten päivettyntä ihoa. Aaku juoksi ilman paitaa rannalta kuuluvien äänten

suuntaan. Nähdessään edessään ki-
maltavan veden ja tutut kaverit, Aaku
hiljensikin yllättäen askeleitaan ja
päätti jäädä piileskelemään paju-
pensaan taakse. Pieni kepponen te-
kee aina terää, pohti Aaku. Hän lä-
hestyi rannan tuntumassa kasvavaa
pajukkoa ja hiipi ääneti sen katvee-
seen. Aaku varoi katkaisemasta ok-
saakaan paljaan jalkansa alla. Sopi-
van lehvistön suojista Aaku alkoi mu-
rahdella ja heilutella oksia.

Kerttu näki ensimmäisenä oksien
heiluvan ja alkoi huutaa:

- Hei, nyt äkkiä ylös vedestä, tuolla
kummittelee!

- Tai entä jos se on hirvi – tai karhu! Antti kauhistui.

Lapset alkoivat kirkuen ja harppoen pyrkiä pois vedestä. Vesi pärskyi ympäriinsä, kun viimeinenkin uimari pinksä kintereillä:

- Älkää jättäkö, kaverit! Ei saa jättää! Kalle parahti.

Kun kaikki juoksivat karkuun pitkin rantaviivaa, hyppäsi Aaku esiin pajukon suojista ja alkoi nauraa.

- Tarvitaanko täällä kenties karhunkaatajaa? Aaku huusi mahtaillen.

Kaverukset pysähtyivät hämillään jonkin matkan päähän rannasta ja kääntyivät katsomaan. Aaku nauroi ja

Aakun kesään mahtuu sekä iloa että huolia. Korpelan talossa tehdään heinää, ja vapaa-ajalla lapset rientävät leikkimään tuttuun metsään. Mutta entä jos kavereitten kesken asiat mutkistuvat ja leikit saavatkin kimurantin käänteet? Joskus houkutus käy liian suureksi ja on helppoa turvautua kepulikonsteihin. Kuinka toimia, kun valheen taakka kasvaa liian suureksi? Sitä pohtii 10-vuotias Aaku vanhaan aikaan sijoittuvassa kesätarinassa.

"Aaku ja viiltävät valheet" on lapsille ja nuorille suunnatun Aaku- kirjasarjan toinen osa.

